

[Indenrigsministeren.]

nu er noget mindre, end den var dengang, nemlig paa Grund af de noget bedre Konjunkturer, som alle dog erkender, det sidste Aar har bragt Landbruget, mindre netop i Overensstemmelse med de Regler, som den ærede Ordførers Parti sammen med mig har nedlagt i Loven af 1933.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse, da jeg har lagt Mærke til, at man i den sidste Tid i Venstres Presse har talt om de meget stærkt stigende Ejendomsskatter, gøre opmærksom paa, at det ærede Parti efter min Mening over for det, der i Øjeblikket foregaar paa dette Omraade, skulde erindre sig de Tider, da Partiet selv havde Magten. Jeg nævner r. Eks., at i 1927—1928 under den daværende meget betydelige Landbrugskrise opretholdt Partiet Venstre som Regeringsparti en Amtsbeskatning paa i alt 28,8 Mill. Kr. Hertil kan lægges 6 Mill. Kr., der blev udskrevet paa Sognekommunerne, saaledes at der paa det Tidspunkt under de daværende overordentlig vanskelige Forhold for Landbruget var en Ejendomsbeskatning paa i alt skal vi sige en 32—33 Mill. Kr., medens den tilsvarende Beskatning nu er paa 20 Mill. Kr.

Jeg vil ogsaa gerne imødegaa den almindelige Tendens hos de ærede Oppositionspartier til at hævde, at Krigstidens Beskatningsmetoder paa dette Omraade er opretholdt. Jeg vil minde om, at Forholdet for Amtsbeskatningens Vedkommende i Øjeblikket er, at Amtsskatterne nu er under Halvdelen af, hvad de var i Krigstiden. I 1921—1922 havde vi en Amtsbeskatning paa 44 Mill. Kr. foruden det, der udskreves paa Sognekommunerne. I Aar er denne Beskatning altsaa 20 Mill. Kr.

I Anledning af det ærede Medlems Beklagelse af, at Landkommunallovens § 50 er ophævet, saa at der ikke kan lignedes paa Kommunerne, vil jeg gerne sige, at denne Beklagelse faar det ærede Medlem aldrig mig til at deltage i. Jeg regner det for en af de lykkeligste Begivenheder for mig, at jeg har været med til endeligt at kvæle Landkommunallovens § 50. Den har jeg talt imod, saa længe jeg har været Medlem af Rigsdagen. Den var Udtryk for en fuldkommen urimelig Fordeling af de Byrder, som det amtskommunale Behov gjorde nødvendig. Landkommunallovens § 50 er død, og den tror jeg ikke vender tilbage igen; men jeg minder om, at dersom der nu skulde fremkomme nogen Stigning i Ejendomsskatterne i Amtet, da er der i den nye Lov indsat Bestemmelser af ganske anderledes retfærdig Karakter med Hensyn til Udskrivning ogsaa paa Personer, idet der kan udskrives Skat

til det amtskommunale Behov paa Stats-skatteyderne inden for Amtet.

Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse om, at den sognekommunale Fordeling mellem Ejendoms- og personlige Skatter stadig medfører alt for store Byrder for Ejendomsbesidderne, skal jeg bemærke, at det ærede Medlem jo er bekendt med, at netop i indeværende Aar har Sognekommunerne selv afgjort, hvordan Fordelingsforholdet mellem Ejendomsbeskatning og Personbeskatning skal være i de kommende 4 Aar. Jeg kunde fristes til at sige, at de praktiske Kommunal mænd, der sidder ude omkring i Sogneraadene og afgør, hvordan Forholdet skal være mellem Ejendomsbeskatningen og Personbeskatningen, er — det viser sig, hver Gang de skal til at træffe Afgørelsen — langt fornuftigere og langt klogere paa dette Omraade end de ærede Medlemmer, som stadig beklager sig over dette Forhold her paa Rigsdagen, idet de ikke gaar med til at ændre de fornuftige Forhold, der bestaar derude, i hvert Tilfælde kun i ringe Grad. Og jeg siger til den ærede konservative Ordfører (Lehwald), at det var en fuldkommen Forvanskning af, hvad der foregaar ude i Landkommunerne, naar den ærede Ordfører sagde, at disse Fordelingstal mellem Ejendomsbeskatning og Personbeskatning i Landkommunerne stadig blev opretholdt, fordi Ejendomsbesidderne i saa mange Kommuner er i Mindretal. Nu ved jeg godt, at den ærede konservative Ordfører maaske ikke har saa meget Kendskab til Forholdene Landet over i de rene Landkommuner. Hvis det ærede Medlem havde et saadant Kendskab, vilde det ærede Medlem vide, at netop i Kommuner, hvor Ejendomsbesidderne er i afgjort Flertal, opretholdes dette Forhold mellem Ejendomsbeskatning og Personbeskatning endnu. Hvis den ærede Ordfører ønsker det, kan vi godt sammen en Dag se paa disse Tal for samtlige Landkommuner, saa skal jeg overbevise det ærede Medlem om, at de Udtalelser, han fremsatte herom, er fuldkommen urigtige.

Den ærede konservative Ordfører (Lehwald) udtalte, at Landbruget forlanger denne Ejendomsbeskatning ændret. Nej, det er netop det, Landbruget ikke gør ude i disse Kommuner. Men jeg kan godt forstaa, at den ærede konservative Ordfører med Kyshaand vil modtage den Ændring i Ejendomsbeskatningen, som Venstre her foreslaar, en Ændring, der gaar ud paa, at netop de Distrikter, som den ærede konservative Ordfører repræsenterer i Kø-